

selvfølgelig skal have nøjagtig de samme rettigheder og nøjagtig de samme pligter som alle andre, for ellers ville der jo netop være tale om diskrimination både den ene og den anden vej. Og det kan jeg ikke forestille mig at SF går ind for.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Når man indfører en ret og en pligt, så indebærer det også, at det system, altså staten, som indfører det, har en forpligtelse til at sikre, at der er en kvalitet i det, man laver, ellers bliver det diskriminerende.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Poul Erik Dyrlund for den sidste korte bemærkning til SF's ordfører.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Det er ganske enkelt for tyndt. Det er en meget tynd og dårlig argumentation. Og så kan jeg bare efter at have konstateret det slutte af med at spørge hr. Ole Sohn: Hvorfor har vi lavet Arbejdsmarkedsreform III? Hvad er det, der ligger i bemærkningerne til de lovforslag, hele den argumentation og alle de initiativer, der er taget? Har det ikke ét eneste formål, nemlig at forbedre kvaliteten?

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Ole Sohn. Og derefter kan vi formentlig gå tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jo, det var sigtet, og SF støttede også, at man fremrykker aktivering, at man lagde en kvalitet ind i aktiveringen. Vi foreslog oven i købet, at man skulle sikre, at såvel det private erhvervsliv som det offentlige bliver forpligtet til at bidrage til det sociale ansvar, der ligger; men da det kom til stykket og vi skulle have forpligtelserne med, som kunne sikre, at man undgik den aldersdiskrimination, som vi oplever bl.a. på det private arbejdsmarked, bl.a. ved afskedigelser på LEGO, var der ikke flertal. Da ønskede Socialdemokratiet ikke at bidrage, de havde den store tillid til, at det private erhvervsliv nok skulle leve op til deres hensigtserklæringer. Desværre viser virkeligheden, at sådan hænger verden ikke sammen.

Mogens Andreassen (DF):

Jeg skal indlede med at sige, at jeg har stor forståelse for problemet, der vedrører de lidt ældre vanskeligheder med at komme ind på eller forblive på arbejdsmarkedet.

Enhedslistens beslutningsforslag fokuserer på de 50-54-årige, og de kalder det en tendens til aldersdiskriminering på arbejdsmarkedet; det kan man så vurdere efter temperament. Jeg mener ikke, at det er så afgrænset i virkeligheden. Jeg mener ikke, at der er tale om diskrimination i almindelighed, men at problemerne skyldes flere og andre faktorer, som også rammer andre aldersgrupper.

Jeg er enig med forslagsstillerne i, at AF formidler kurser, der ikke er målrettet imod arbejdsmarkedet på de områder, der er brug for. Det har jeg som arbejdsmarkedsordfører for Dansk Folkeparti gang på gang gjort opmærksom på uden at have opnået lydhørhed hos arbejdsministeren. Og her for nylig i et samråd med arbejdsministeren havde vi en lang diskussion om AF, og jeg kan da nu glæde mig over, at jeg har fået en forbundsfælle i finansministeren, som har givet udtryk for de samme ting, som jeg også har givet udtryk for.

Tredje fase af arbejdsmarkedsreformen om aktivt arbejdsmarked sigter på en hurtig aktive-ring af ledige, og man må sige, at det i sig selv er en udmærket intention. Men jeg vil gerne tilføje, at intentioner ikke er nok for at opnå konkrete resultater, når man ikke samtidig fra regeringens side er villig til at lette på virksomhedernes administrative, skattemæssige og afgiftsmæssige omkostninger. Det er også en ting, som jeg har diskuteret med arbejdsministeren i samrådet, og arbejdsministeren afviser jo konstant, at der vil ske ændringer på det område fra regeringens side.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at Enhedslisten forestiller sig, at vi her i Folketinget ved lov skal tvinge virksomheder til ansættelse af medarbejdere, som virksomhederne af den ene eller den anden grund ikke har brug for, og hvis virksomheden så ikke ansætter en ansøger uanset manglende kvalifikationer eller sprogkundskaber, så skal virksomheden efterfølgende anklages for diskrimination. Hvis en sådan lov blev vedtaget her i Folketinget, ville vi bevæge os ud på områder, hvor indgreb i virksomhedernes selvbestemmelse om ansættelse af medarbejdere, retten til at lede og fordele arbejdet ville være at sammenligne med ekspropriationer.